

201 *J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 17.XI 1849*
HUB, JVS handskriftssamling

H:fors Nov. 17. 1849.

Ömt älskade Maka!

Ehuru jag icke har tid till många rader, vill jag dock ej försumma, att sända Dig och de våra en helsning, som vittnar, att jag lefver och är frisk. Dina kärleksfulla, tröstande bref öfvertyga mig, att jag dock
 10 dermed gör Dig stor glädje. Och jag känner nog sjelf, att ett bref från Dig i veckan är mig för litet, så att jag ej kan låta vara, att hvarje postdag efterfråga, om intet bref finnes Först i går fick jag börja med det tråkiga arbetet för Sjöassuransen, och satt derföre från 9 f. m. till 8 1/2 e. m. hos Borgström. Nu genast kl. 9 f. m. går jag åter dit och skall vara flitig, för att desto förr få begifva mig härifrån, till Er mina älskade, till Dig, saknade maka min. Jag längtar till den dagen otåligt och skall icke många dagar dröja på vägen.

Borgström får vänta, och jag hinner derföre icke skrifva mera. Var älskade goda icke orolig för mig. Med Guds hjälp skall jag snart vara
 20 vid Ditt hjerta åter. Begär ofta Pappas häst och far ut. Kom ihåg, huru nödvändigt det är för Dig, och huru nyttigt äfven för barnen. Sänd på aftnarna bud till någon eller ett par bekanta, som Du gerna ser. Jag har just ondt samvete öfver att vara så ofta i sällskap, som jag är. För hvarje gång tänker jag: Hon min Maka, goda, veka, ljufva sitter der hemma ensam. Långe vakar jag, sen jag kommit hem, och tänker på Din kammare, på huru ni tre, der sofven oskuldens djupa sömn, på glädjen, att i ett ögonblick vara der vid Din bädd och sagta smyga i Dina armar. Och åter jagar jag mina tankar derifrån; ty saknad och oro och längtan kunna i såna stunder bringa mig utom mig. Jag arbetar mig
 30 åter till lugn, och ber Gud för Er och för mig, för Din i döden älskande

trogne Make
 J. V. S:n

202 *J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 17.XI 1849*
HUB, JVS handskriftssamling

40 Den 17:de November.

Älskade Make!

Nu har jag försummat Måndagen som jag låfte skrifva till dig, det har väl icke gjort dig bekymmer. Vi hafva alla Gud vare låf varit vid god helsa. Det var Eveline som hindrade mig, hon satt här från morgonen till aftonen, och arbetade på Julklapper. Sedan skref jag väl et bref till dig, men det blef ej emottaget, ty det kom några minuter för sent.

Tack Älskade Make, för ditt kärleksfulla bref, det göra mig så
 50 obeskriflig glädje, som alla de öfvrige brefven. Du skriver om måndagen, att du kommer efter par veckor, således i nästa måndag vecka till. Då hoppas jag också att få nästan alting i ordning för resan, du må tro att det gifvit arbete, att få barnen utrustade, och äfven annat smått, för mig, och huset. En tid efter din afresa inträffade en ledsamhet, hemma hos Pappa, som du vet att Frun och Eva ej kommit öfverens, så hittade